Ketabton.com

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII

دکتاب نـــــــوم : بېله دنیا

لـیکـــــــــــــوال : شهزاده "شیرین زوی"

دچـــاپ کـــــال : ۱۳۸٤

دچاپ شمېـــــــر : زر (۱۰۰۰) ټوکه

بـــــیــــــــــــــه : ۲۵-افغانۍ

کمپــــــــــــــوزر : شاهین "شیرین زوی"

دترلاسه کولوځای : میرویس کتاب پلورنځی

)بورډ،ناصرباغ سرک،لومړۍ کوڅه،درېیم اوڅلورم دوکانونه(

دچـــاپ حـــقـــوق خـــــونـــــــــدي دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهداء

دخپـــل پـــلارسپېڅـلـــي روح ته،چې پــرجــدايـۍ يې ممتازنه شهزاده بهرام اوبيايې شيرين زوی کړم زانگو ، تخت او پالنگ ځينې پوزي ته نصيب راوړم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکر، خیال او ذوق

گرانولوستونکیو!انسان که هرڅومره دقیقه څېړنه،پلټنه اوکتنه وکړي،نوبیابه هم یوتوکی له بل سره په ټولو خصوصیاتو کې یورازونه ویني۰

څښتن تعالی هرڅه ته خپله،خپله ځانګړتیا ورکړې،دهرې ونې مېوه خپل رنګ او خپل خوندلري اودهربوټي له بل سره ځانګړی توپیروي۰

دشولواوغنموبوټي لکه شمله ورافغانان په سر کې ورې نیسي،دالوګانو بوټی لکه ښامارپرخزانه پروت وي اودجوارو بوټي لکه هیله منه ښځه خپل بارته په خپله خېټه کې ځای ور کوي۰

دغه توپیرنه یوازې دنباتاتوترمینځ لیدل کېږي بلکې په ټول کاینات کې وجود لري؛کاینات څښتن تعالی دانسانانود ګټې لپاره پیداکړي،خوداچې انسانان هم په خپلوکې توپیر لري،نوڅوک ترې ډېره ګټه اخلي اوڅوک لږه۰

په انسانانوکې دتفاوت ډېرلاملونه دي،خو دلته یې مونږد فکر،خیال اوذوق پرتوپیرغږېږو۰

څښتن تعالی هرانسان ته فکر،خیال اوذوق ورکړی،خوچا ته یې عالي فکر،عالي خیال اوعالي ذوق ورکړی اوچاته یې

ادناچـــا ته یې لږاوچا ته یې ډېر۰

دکم اوزیات،ښېتلي اوناښېتلي فکر،خیال او ذوق خاوندان ټول دهمدغوتوکیو پرملتیا خپل ژوند تېروي۰ دژوند هرلوري ته دخیال پر وزرو الوځي اود فکرپرعصا ور روانېږي۰

فکراوخیال دانسان د خودۍ اوهوښیارۍ سترګې دي اود همدغو سترګو په واسطه دښه اوبدتوپیرکوي۰

خبره نه اوږدوم،البته دومره وایم،چې دفکر، خیال اوذوق دغه تفاوت چې په عاموانسانانو کې شتون لري،شاعراو لیکوال هم ترې بې برخې نه دی۰

هیڅ شاعراولیکوال نشي کولی،چې دخپل ذوق پراساس یوې لیکنې یاشعرته داسې معیار وټاکي،چې دهرچا د ذوق استازیتوب پرې وکړای شي اویاپه بله وینا،چې هرڅوک یې ورسره همغه رازومني کوم چې هغه منلی وي۰البته ورته ذوقونه به وي،خومونږ ته ښایي،چې دړندوپرڅېرډبل پراوړې لاس ایښی دخپل منزل پرلوري ولاړ نشو۰

مونږبايد دهرشاعراولیکوال پرهنري هڅې د خپل فکر خیال اوذوق پراساس قضاوت وکړو نه د کوم بل ښاغلي پر هغې سریزې اومقدمې،چې دچاپرکتاب یې کښلې وي:- ((ډېر ښه شعرونه یا نثرونه دي))-: ځکه،چې ((دنیا پـــرخپلو

سترګولیدل کېږي))۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزې یامقدمې کښوونکي که هرڅومره ریښتینی قضاوت کړی وي بیاهم شونې نه ده،چې ارومرو به زمونږله غوښتنو سره کټ مټ برابروي؛ځکه، چې ذوقونه توپیرلري٠ یوشاعرویلي -:

دچابه شنې سترګې خوښېږي دچاتورې...

که مونږیونالوستی کتاب دسریزه کښوونکي پرهغه معیار ومنو،چې هغه منلی؛نودستاینې یا نیوکې پروخت ښايي له دې پوښتنې سره مخ شوو ،چې څه خوبې یاخامۍ لري؟؛نوله مونږسره به له دې پرته،چې ووایو پلاني صاحب پرې ډېره ښه لیکنه کړې؛ ډېرښه یې ستایلی،بل ځواب نه وي٠

خوکه پوښتونکی ووایي،چې دپلاني صاحب، خو ((کرت)) ډېرخوښېږي، آیا ستاسوهم خوش دي که څنګه؟٠

ستاسوځواب پرتاسو،خوزماځواب به هغه دچا خبره وي چې:-((زه،خودجلادخان وروریم پر کرتواوغوړیوڅکه هم نه کوم))٠

په درنښت

شهزاده"شیرین زوی"

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسرلی پاچا شو!

دکال څلور واړه موسمه لکه څلورسیاسي سیالان په توده سیالۍ دکایناتو ډګر ته پر دي غرض راووتل ، چې د انسانانو پر ذهنونواوذوقونو خپل ځانونه ومني اودزړونو په هېواد کې دبادشاهۍ مقام تر لاسه کړي،چې دهمدغه پلان دپلي کېدو لپاره دوبي (اوړي)دمچانو،میاشواو غومبسو الوتکې ؛د مېږتنو،لړمانواوغونډلانو،شوبلې؛د سمسرواو مارانواوږده،اوږده تېلر(ترېلي)اودزوروري ګرمۍ ګوریلایي لښکر له ځان سره راوست اوپه شنه زور یې خپل ځان پر خلکو وروتپه،چې زړونه اوذوقونه یې دنه منلوپرغرض لا تر اوسه بېړنۍ مظاهرې او لاریونونه کوي۰

مني(خزان)له راتللوسره سم دښکلاګانواو رنګینیوپه وژلو لاس پورې کړ اولکه وحشي چنګېز یې دښکلیو ښکلیو ګلانواوښایسته ښایسته شنو پاڼوجنازې رواني کړې؛ونو او بوټو ته یې دخړو خاورو رنګ ورکړ اود مساوات غوښتونکي په توګه یې ټوله نړۍ یوډول خړه پړه کړه خو زړونواوذوقونو ته یې لاره ونه مونده۰

سړمنی (ژمی) له بادونو،بارانونو،واورو،ږلیواوله سختې یخنۍ سره راغی۰که څه هم خلکو د ټینګار په توګه تاوده کالي،څادرونه،کمبلې اوبړستنې واغوستې،خوخپلې غېږې یې ورته خلاصې نه کړې۰

پسرلي(بهار)پرخپل راتګ دښتوته رنګینې لوپټې ډالۍ کړې؛پرغرو او رغو یې ګلونه وشیندل،ونې اوبوټي یې ګلغونچې کړې اوانسانانوته یې دمینې،محبت،رنګونو، خوندونو،جوش اوجذبو پیغامونه له ځان سره راوړل ۰

خلکو،چې دپسرلي پر زړه پورې اوګټورکارونه ولیدل،نو دښکلا انځورګرانو(شاعرانو اولیکوالانو) پرخپلو لیکنو ولمانځه؛سیندونه ورته له خوشحالۍ پر نڅاشول،طوطیانو او بلبلانو ورته دهرکلي پرسندرو پیل وکړ،زړونو اوذوقونو د منبت رایې ورکړې،پسرلی پاچاشو اوپرخپلو سیالانویې ومنله،چې ((انسان داحسان تابع دی)) او ((پر زور کلي نه کېږي((۰

{شهزاده"شیرین زوی "کاوون جریده : لومړی کال ، شپږمه ګڼه ، ۱۳۸۲ ل هـ کال- زمری}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان دگیاه په بڼه

هغه شپه،چې دخوني له څلورو دېوالونوپرته مې نورهېڅ نه ليدل،نه ستوري وه اونه سپوږمۍ،د ديوالي ګړۍ ټک ټک ته غوږ غوږ اودڅراغ تتې رڼا ته سترګې سترګې پرخپلې بسترې پروت وم٠ذهن ته لکه دشاتو مچۍ بلاڧکرونه تلل او راتلل٠دخيال مرغه مې ددنيا اوعقبا پرغرونو الوتنې کولې،د خوب ښاپيرۍ لکه حياناکه پېغله دشوګير له وېرې نه راتله،خوزه ورسترګې په لاروم،چې ناڅاپه د انسانيت پټ اوښکاره دښمن دخپلو مورېدانو داخرګندونه،چې ((انسان لکه ګياه پيداکېږي اوپنا کېږي ـ نه جنت شته اونه دوزخ))ديوې تورمخې ښځې پربڼې زمادزړه انګړته راوسټله٠

دزړه کورته ددغې تورمخې ښځې په راتلودخونې کوربه چې ايمان نومېده دمخنيوی پرغرض راپورته

شواودهغې په مخ کې لکه غر ودرېده٠ هغه نه غوښتل چې هغه تورمخې ښځه زمادزړه سپېڅلې خونې ته ننوځي،خوددغې نظريې،چې((انسان لکه ګيا٠٠٠))دلرونکيو پيردومره مکارو،چې حضرت ادم (ع) او بي بي حوايې له جنت څخه کوچېدوته اړکړل٠

هغه پرخپلو مکرونوخپله تورمخې زمادزړه په خونه کې ميلمنه کړه اوزه يې دڅېړنې سوداپسې د فکربازارته واستولم٠مادتصورسترګۍ(عينکې) پرسترګوکړې اوانسان مې دګياه پربڼې وڅېړلو٠

هغه له يو واړه زړي څخه پيداشو،دځمکې تيونه يې ورودل اودباد په ځانګوکې ځنګېدو؛چې لږ غټکی شو،د وياله شېدې يې څښلې اودلمر ډوډۍ يې خوړله٠صورت يې مخ پرغټېدو اوعمر يې مخ پرکمېدو روان و٠دپسرلي ځواني پرې راغله،وخت پر وخت پرې دبارانونو خوشحالۍ اودطوفانونو غمونه راتلل٠دخزان زړښت يې لاپاڼه نه وه ژېړه کړې، چې يو بزګر ورته لکه دمرګ پرښته راغی او د لور پر اجل يې ورته دروح اوتن اړيکې پرې کړې٠د ځنکدن ترخه يې پرې وڅکل،دخپل څادرپه کفن کې يې ونغاړه اودخپل کاله ادېرې کې يې دبوساړې په تورلحدکې کېښوده٠

هغه په خپل نوي اونا اشنا کورکې دتيارو په غېږه کې پروت و؛نه يې دوتلو لاره وه اونه پرې ددنيا هوالګېده،خوکله چې موسم لکه اسرافيل(ع) شپېلۍ پوکړه اودمني محشر پرې راغی،نوله خپل قبرڅخه راپورته کړای شو،خودنياهغه ډول نه وه چې ده ليدلې وه٠يوشين بوټی هم نه و ټول ده ته ورته له قبرونو راوتلي وه اودخپل راتلونکي ميزان ته هک پک پاتې وه٠ځينې يې لکه له ګناه ډک د نغريو اوتنورونو دوزخونو ته اوځينې يې دڅارويو د خېټو دوزخي کندوته پرراکښلوراکښلو وړل کېدل ،خو ځينې نورلکه نيک عمله مومنان له دغو دوزخونو خوندي پاتې کېدل اودهوا مرغان به لکه درحمت پرښتې راتللې دوی به يې په خپلو منګولو کې دباغونو اوګلبڼونوجنتونوته وړل اوهلته به يې لکه دعمل برابر مقام چې ورکوي،ځينې به يې دونو په لوړوڅانګو کې اوځينې به يې دګل بوټو په منځ کې کېښودل٠دپرخو حورې اودشبنمو غلمان به يې پرته ليدل، دنرګسو وږمې به پرې لکه دجنتيانو ارګمي لګېدل اودتاکونوله سترګو به پرې شراب څڅېدل٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماچې انسان دگیاه پربنې هم په دوزخ اوجنت کې وځېړلو،نودفکر له بازاره ډېرپه ببړه راستون شوم ، چې هغه تورمخې ښځه دخپل زړه له خونې څخه ورټم،خوهغه لکه مارخوړلې په زړه بیداره وه اوزما تر رټلو یې دمخه پښې سپکې کړې وې۰

شهزاده"شیرین زوی"ورځ مجله:څلورم کال، پنځمه گڼه ۱۳۸۳ل هجري: ورى اوغویی پرله پسې ۲۵ گڼه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هېنداره!

له ماهېنداره ورکه وه؛ماخپل ځان نه ليده؛ماچې هغه په کوم دېوال اودکومې دروازې ترڅنګ ليدلې وه، هغه دېوال نړېدلی اوهغه دروازه نه وه ۰

زه لکه دلېونيانو مير، ببر سراوڅېرې ګرېوان ګرځېدم،ماته د ورکې هنداري انديښنودغمونو اغزن لباس اغوستی و۰ژوندمې دلېوني زړه له لاسه دزهرو په پياله کې پرېوتی و۰زماپرخفګان هرڅه خپه خپه ښکارېدل،خو((بده ورځ ورور نه لري)) نه يې غوښتل،چې له ماسره دزهرو پياله غړپ کړي،خوشحالي راته نېږدې نه راتله اوخندامې سيوری پرېړبرو ويشتو؛ستورو راته حيران حيران کتل اوسپوږمۍ به لکه هغه پېغله،چې له خپله ياره بېله شوې وي دخپلې رڼااوښکې دورېځوپه لوپټه پاکولې؛مابه،چې هرڅلالرونکی توکی وليد، نو ورمنډه به مې کړه،خوهغه به زماهېنداره نه وه۰

مادهغې پرهکله دسحروږمې پوښتلې،خوهغوی به لکه ګونګۍ ماشومانې ترخوارانه غلې غلې تېرېدې اوهېڅ ځواب به يې نه راکولو۰ماپه ورکې هېنداري پسې ډېرې لارې اوکوڅې ولټولې،له ډېرو دښتومې په خپلو پښوکې اغزي راوړل،خودهرې هڅې پايله به مې هغه پښتو لنډۍ وه،چې :

لادې يوکال ژړلي نـــه دي -- دومره اسانه خولګۍ کله درکومه

مادکال ژړاته ملا ترله،چې هغه له لرې ديو چاپه لاس کې وځليده؛دزړه مرغه مې دسينې په پنجره کې له خوشحالۍ پرترپکو شو،په بېړه ورنږدې شوم،ډېرمې ور وکتل،خوخپل ځان مې په کې ونه ليدو؛سترګې مې وموښلې بيامې وروکتل۰هغه هماغه هېندار وه،خود واده پرنکريزو رنګ اوديو زلمي انځور پرې لګېدلی و۰

{شهزاده"شيرين زوی"ورځ مجله: څلورم کال،شپږمه ګڼه۱۳۸۳ل هـ -غبرګولناوچنګاښ- پرله پسې،۲٦ګڼه}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونه

ونه په ځانګواوښاخونو ونه وي٠چې ځانګې او ښاخونه يې نه وي،مېوه اوسيورى ونه لري،نو څرګنده خبره ده چې خلک يې ونه نه،بلکې دونې ډېرې بولي٠

دونې بې ښاخه اوبې ثمره ډېرهغه انسان ته ورته وي،چې نوريې له مجبورۍ څخه ګټه اخلي،خوهغه دخپلې بې وسۍ پرسبب دهېڅ ډول سرغړونې توان نه لري٠يعنې خلک يې دسوځولو له پاره داسې ماتوي لکه قصاب چې پرتبردځاروي هډوکي ټوټه ټوټه اوسپک سپک کوي٠څوک يې لکه ګنى سپينوي اودخونې چت پرې پوښي،څوڅوک چې غواړي کړکۍ اودروازې ترېنه جوړې کړي ؛نو هغوی يې په لويه اره،اره کوي،ترکاڼ ته يې وروړي،ترکاڼ هغه پر رندې تراشى اوبيايې په

سکينجه کې داسې نيسي لکه مړي ته چې ځمکه په قبرکې عذاب ورکوي نو بيا ورته کښته اوپورته ګوري ،چې يوه تخته بلې ته داسې ورنږدې شوې وي،چې ددوه تختوترمنځ ديوويښته پراندازې تشه هم نه وي،نوبيا پرې په داسې ډول مېخونه ټکوهي لکه ځينو چې دځينو پر سرونو ټکوهل ٠

معناداچې،دونې له ډېرڅخه انسان پرخپله خوښه خپله اړتيا پوره کوي؛ځکه،چې هغه دځان ژغورنې له پاره هېڅ نه لري؛نه ښاخونه لري اونه هم سيورى او مېوه،خوکه همدغه ډېر،ونه وي يعنې شاخونه، سيورى اومېوه ولري؛نوبيا،خو((زه له تاځاراوته له ما))که څوک ترې مېوه اخلي؛نووخت پروخت به يې پراوبو پالي اودنوروله ډېروبه يې هم ژغوري٠که څوک يې يخ سيوري ته له سوځونکيوغرموپناه ور وړي؛نودکړولو پرځاى به يې د ښېرازۍ هڅه کوي٠

انسان هم بايدهغې ونې ته ورته شي،چې ځانګې

اوښاخونه يې لکه ياران اودوستان وساتي اونوريې له يوازيتوب څخه ناوړه ګټه وانه خلي٠

انسان بايددعلم مېوه ولري،چې دنوروګټه ده ته اودده ګټه نوروته ورسېږي٠

انسان بايددهنرپرسيوري نورله سوځوونکيو غرمو وژغوري اوځان دنوروله ضرره خوندي کړي٠

انسان دې له ډېرکېدنې ډډه وکړي٠که نه،نود بدمرغيو پر اړې به اره اوپرتبربه سپک سپک پروت وي٠

{شهزاده" شيرين زوى "ننګ جريده - دويم کال- دويمه ګڼه - مرغومي-۱۳۸۳- ل هـ}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

توره او سپینه

دعمرله پلوه دواړه همځولې ښکاري،خودصورت له پلوه کله سپینه اوږده اوتوره لنډه ګڼل کېږي اوکله تورې ته لویه او سپینې ته وړه ویل کېږي٠دسپینې پرتندي داسې ځلالرونکی خال دی،چې لکه ځراغ ترې هرخوارڼاخورېږي٠توره اوسپینه سهاراو ماښام دلږ وخت له پاره سره یوځای کېږي٠ماښام توره پرسپینې تورڅادرغوړوي اودخلکوله نظره یې پټه وي،خوسهار بیادسپینې خال وځلېږي اودخلکو مخ ته نېغه ودرېږي٠دتورې اوسپینې دغه لوبه هرڅوکویني،خوهر څوک یې پرمعنی نه پوهېږي٠ځینې، خو د تورې او سپینې توپیر ځکه نشي کولای،چې د سترګوله نظره بې برخې دي،توره هم ورته توره ده او سپینه هم ،خوځینې دسترګوپه شتون کې هم د تورې او سپینې ترمنځ تفاوت نه شي کولای٠

دربیم ډول هغه وګړي دي،چې پردغې لوبې ډېرښه پوهېږي٠دغه وګړي دنوروپه پرتله لږکي دي ، خودغه لږه کې هم ټول یومخ یورازنه دي،ځینې داسې دي چې دتورې او سپینې پرکړو وړو پو هېږي ،خو نورددوی دکړنې پرمعنی نه شي پوهولی او ځینې داسې دي،چې خپله هم پوهېږي اونوروته هم دتورې اوسپینې روان کردارته دځیرنې بلنه ورکوي .

دوی دتورې اوسپینې دغه لوبه بې معنی نه ګڼي، ددوی په تلواوراتلوخپله هم ادېښمن دي اونوروته هم وایې چې بې پروایې به نه کوئ؛ځکه،چې دغه توره اوسپینه دلوی پاچا پرحکم هرانسان ته دخپلې برخې ټول توکي وخت پر وخت دیوه توکي په بدل کې راوړي٠که انسان دغه توکي غواړي اوکه یې نه غواړي،خودوی یې ورته راوړي؛نوانسان بایددهغه وخت له پاره فکر وکړي،چې دغه توره اوسپینه،چې شپه اوورځ نومېږي ورته دخپلې برخې وروستی توکی یعنې مرګ راوړي اوژوند ترې اخلي٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین او برگ

له هغې ورځې راپه دې خواچې مادې غم لړلې نړۍ ته سترګې غړولي؛ښې اوکیڼ لاس مې پېژندلی؛د ښواوبدوپه توپیرپوهېدلی یم؛دګناه اوثواب احساس راسره پیداشوی٠دسپین اوبرګ جګړه ګورم٠

دواړه جګړه ماران دزړه پرسترګووینم ،چې یو لکه هېنداره تک سپین دی،دستوري په څېر پرقېږي او دځراغ په شان رڼاکوي،خوبل لکه پړانګ برګ برګ دی،دمړک په څېربده بڼه لري او پربېلا بېلو بڼوله سپین سره جنګېږي٠

سپین لکه رښتینی افغان نه تسلیمېدونکی دریځ لري٠دخپل مخالف پر وړاندې خپل سر نه ټیټوي٠هغه غواړي،چې خپله سپېڅلتیا وساتي او خپله سپینه لمن له برګ نه پراغېزمندۍ برګه نه کړي،خودبرګ سترګې دهغه پرکېدا اوځلېدا ته نه غړېږي،دهغه روڼتیا نه شي زغملی؛هغه هڅه کوي چې سپین ترخپل اغېزلاندې راولي،دځان په ډول یې رنګ کړي، اویایې له هغه ملک څخه وباسي چې دوی دواړه په کې اوسېږي٠

برګ پرسپین داسې یرغلونه کوي لکه پر افغان ولس چې هخامنشیانو، هندوانو، سکندرمقدوني، ظهیرالدین بابر، چنګېز، انګرېز،او روس ترسره کړي دي٠هغه دسپین دسر ټیټۍ له پاره له هرراز زوراو هر ډول توکیوڅخه کاراخلي،خوسپین لکه واورین غر ورته تک سپین په مخکې ولاړدی اوپه کلکه دخپل ځان ساتنه کوي٠

دغه جګړه له هغې ورځې راپه دې خوا روانه ده چې مادې غم لړلې نړۍ کې سترګې غړولي،ښې او کیڼ لاس مې پېژندلی،دښواوبدو په توپیر پوهېدلی یم،دګناه اوثواب احساس را سره پیداشوی٠

زه یې دزړه پرسترګو وینم،پرون هم دغه جګړه روانه وه، نن هم دغه جګړه روانه ده اوسبابه هم دغه جګړه روانه وي دانه پاییدونکې (نه ختمېدونکې) جګړه ده٠ زه باور لرم،چې دغه جګړه به ترهغې ورځې روانه وي؛ترڅو،چې زه له دې غملړلې نړۍ څخه سترګې پټې کړم٠هو!کله، چې زه له دې غملړلې نړۍ څخه سترګې پټې کړم،نودغه جګړه به هم پای ته ورسېږي ځکه چې دازمایه زړه کې زمادایمان اونفسجګړه ده٠

{دوشنبه ، دزمري ۱۹- ۱۳۸۳ لمریزهـ- کچه ګړۍ – پېښور}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرام

خدای خبر چې بلبل به له څه وخت راهسې تږی و؛ خوارکي هڅه کوله چې دګلاب په زرین کنډولي کې دسپینو پرخو پر سپینو شېدوخپله وچه ژبه لمده کړي اودخپلې وچې مرۍ وچه شپېلۍ دخوږوخوږو نغموله پاره غوړه اوتازه کاندي٠پرهمدې هیله دچنارله لوړې څانګې راښکته شواودګلبوټي پرسر یې دوره ووهله،خو دګلاب زرین کنډولي ته داغزیو څارونکي ولاړو٠

نه پوهېده چې څه وکړي،دواړو خوانه ورته خپل مرګ سترګکونه وهل٠له یولوري پرې تندې مرګوني بریدونه کول اوله بل پلوه ورته داغزیو تورو اونېزو دمرګ زېرې ورکاوه٠له ډېرې تندې دبلبل خوارکي خوله خلاصه کېدله،خو د اغزیو له بېرنۍ مړینې ورته دتندې وژنه لږ لرې ښکارېده٠ بېرته دچناردنګې څانګې ته وروالوته؛په سوو ناروېې پېل وکړ،مرۍ یې نوره هم وچه شوه،تنده یې زیاته شوه،بیایې دګلاب پرزرین کنډولي غوټه ووهله،خوبیایې هم ولیدل چې د ګلاب زرین کنډولي ته داغزیو بې شمېره ساتونکي ناست دي٠ څودورې یې ووهلې،له سترړیایې خوله خلاصه پاتې شوه،خوژبه یې لمده نه شوه٠

بیاخپل دمه ځای ته ورغی دچنار په څانګه کښېناستهٔ،وزرونه یې ځوړند شول ،ژبه یې راووته خو دپرخو سپینوشېدوته یې نیم زړه نه و٠زړه نازړه یې بیا دګلاب دزرین کنډولي پرلور وزرونه وټپول خوداځل هم ورته ګلبڼ کربلا اوګلبوټې د اغزیو غشي په لاس ((یزید)) وبرېښېده٠غوښتل یې بېرته دچنارهسکې څانګې ته ورشي،خودزړه زورېې تمام شوی و؛ونه توانېده،چې لوړښاخ ته ځان ورسوي؛نو په هغه ټیټه څانګه کښېناسته،چې دګلبوټي سرته غځېدلې وه٠ورو،ورودڅانګې سرته ورغی،دګلاب زرین کنډولي ته یې سرځوړندنېولی و،چې پرتګې اوسترې بلبل له تندې اوسترړیاسره خوب هم برید وکړ٠سترګې یې پټې شوې،پښې یې سستې شوې او دچنارله څانګې لاندې پرګلبوټي راپرېووت٠تېر یې داغزیوپه تېرو غشوټپې شو،خوخپل مرام ته ورسېده٠

دزمري ۲۹مه ۱۳۸۳

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پتنګ او مېږی

د پتنګ پرشمعې سوی وجودزمونږ پرهغه بام چې مونږ به پرې دشپې ناسته اوملاسته کوله دخلکوله نظره داسې ګوښه پروت و لکه په دین او وطن مین غازي چې داسلام اوخاورې له دښمنانو سره په جګړه کې شهید کړای شوی وي اوصورت یې په داسې ځای کې پاتې وي ، چې نه ترې خپل غازیان ملګري خبروي اونه ترې نور مسلمانان،چې په درناوي یې خاوروته وسپاري٠

مادسباناري پروخت هغه ولید،چې یوتک سور مېږی ترې لکه سور لېوه راتاوو٠هڅه یې کوله،چې خپلې خونې ته یې یوسي اوهلته یې ښه په کراره، کراره وشپېلوي٠په همدې هیله به یې کله په خپل ځان پسې داسې راکاږه لکه روغ موټر چې په وران موټر کې پړی اچولی وي اوپرځان پسې یې راکاږي اوکله به یې شاته خپل تندی لکه دټیکټر ښاخې وراړم کړ٠

دمېږي کور له بامه دیوي لوېشتې پراندازې لوړپه ((سینه پناه)) دېوال کې وه٠په ډېروستونزویې دپتنګ مړی تردېواله ورساوه،خوکله به یې چې پر دېواله ددوه ګوتوپراندازې پورته کړ؛نودپتنګ له مړصورت سره به خپله هم لاندې راپرېووت٠بیابه یې هڅه وکړه،خوهره هڅه به یې ترلومړي ځل نیمګړې وه٠

څوځله پورته شو،خوکله به هغه لاندې اودپتنګ مړی به پرې دپاسه راپرېووت اوکله به دپتنګ خوارکي مړی لاندې اودی به پرې دپاسه شو٠

ډېرکوښښ یې وکړ،خوونه توانېد،چې دغه کباب شوی پتنګ خپل کورته ورسوي٠یوه شېبه ورنه تاو راتاوشو،خوښایي پوهېدلی به وي،چې ((په یوګل نه پسرلی کېږي)) ځکه،خو دنورو مېږیانولارې ته ورغی،له هغوی سره خوله پرخوله شو اوله ځان سره یې مله کړل٠دهغوی پرملتیا ، ملګرتیا اومرسته یې وکړای شول چې په اسانۍ سره دپتنګ جنازه پورته کړي٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخه خبره

بهلول له ښاره په پنځلس افغانۍ دانګوروبوټۍ راوړ،په باغچه کې یې کښېنولو،دوني وچه خاده (ځانګه) یې ورته په ځمکه کې ښخه کړه اوتاک یې پرې وروخېژا وه٠

تاک دښې پالنې اوځارنې پرسبب ډېر ژر وده وکړه اوبنجخه (ځانګه)یې په خپلو شنو پاڼوکې داسې وپوښله لکه کليواله پېغله چې په شنه لوپټه کې نغښتلې ولاړه وي٠

بهلول بله غټه خمبه (ځانګه)هم ورته ودروله اود تاک ځانګې يې پربنجخې پورې پر زړو ټوټوداسې غوټه کړې لکه ډاکټرچې دچاله ژوبلو ګوتوسپين سان تاوکړي٠

تاک لکه نازولی ماشوم هره ورځ موټی موټی لويېده٠لږه موده کې پرغټې خادې هم لکه کېږدۍ ورکوډۍ شو٠

بهلول داځل ورته لويه څېره ووهله اوتاک يې پرې وروخېژاوه٠

تاک دوخت پرتېرېدو پرتوله څېره لکه شين بخمل وغوړېده٠څه موده پرې دښامار په څېر پروت و،چې دبادطوفاني څپې څېره دتېغر په شان پر ځمکې هواره کړه٠

بهلول دڅېرې پرليدلو يوه شېبه سرځوړند نېولی و،خوله لرځنډوروسته يې لستوڼي راونغاړل اود تاک په پورته کولو يې پېل وکړ٠غوښتل يې تاک بېرته له څېرې رابېل کړي اوداځل ورته ښه کلکه څېره جوړه کړي،خوتاک د((ژورې *)) په شان په څېرې خوله ښخه کړې وه٠دڅېرې اوتاک بهلول سم لکه دنوک اووری بېلول و٠

بهلول پرپوره پام لکه له ځاروي،چې څرمن وباسي دتاک ځانګې دڅېرې له خادو څخه بېلې کړې او ژوره يوډول وينه څښوونکی نری ژوندی،چې په اوبو کې ژوند کوي اوږه يې ترې لاندې کړه، چې له څېرې يې لرېبله خوا واړوي، خودوه درې قدمه يې اخستې نه وه،چې پښه يې په ښاخ کې ونښته اوله تاک سره پرڅېره ور پريوتو؛وچ خنډيې په لاس کې ورننوت؛ژرراپورته شو،تاک ته يې کلکه لغته ورکړه اوپه غصه يې ورته وويل:-((بې ننګه بوټيه! ټول عمردې دنورو پر اوږې تېرکړ،خو يوه شېبه پرخپلو پښودرېدلی نه شې،چا رښتيا ويلي)) :-

))چـــې تکيـــه د چا پر بل وي

پـــه پوکي يې پرځېدل وي((

}شهزاده "شيرين زوی" ننګ جريده: دويم کال،لومړۍ ګڼه، پرلپسې پنځمه ګڼه،۱۳۸۳ ل،لړم{

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپېڅلې جګړه

زه پوهېدم چې ددغې جګړې پايله دهغې په ګټه ده،ځکه چې زه تش لاسی وم اوهغه په ښووسلو سمبال وه؛دوريځولينده اودبنوغشي يې درلودل؛د نظر بمونواودخندا تندرونويې دزړونو مانۍ لړځولې،د شونډوسکروټويې وريتول کول اودمخ ((شعاع))،خويې داوسپنوزړونه هم اوبه کولی شو٠

مانه غوښتل،چې له هغې سره دسترګوجنګ وکړم،خولېوني زړه مې داميدونولښکردهغې پرلور کومنده کړ٠

غوښتل يې دهغې دزړه سيمه ونيسي اوزماد مينې له پاره په کې جونګړه جوړه کړي،خوله بده مرغه چې لښکرله سختې ماتې سره مخ شواودزړه په پاچاهۍ مې غمونواودردونوبريدوکړ٠نړدې و، چې دزړه پاچاهي مې ورانه کړي،خودوژل شويو سربازانو زامن چې ارمانونه نومېدل،راپورته شول داسوېليو اوآهونو پر وسلې يې پاچاهي له ورانېدو څخه وژغورله،خوجګړه لا لکه دافغانانو خپل منځې جګړه له بې ساري تاوانه ډکه روا نه وه٠بې شماره اميدونه مې لکه دګلاب ګلونه ورژېدل٠دزړه مانۍ مې لکه زلزلې وهلی ديوال ودرځېده اودګرېوان تنۍ مې د لېونتوب داړه مارانو چورکړې٠

دجګړې ټول تاوانونه زماپر برخه وه؛دهغې يوه ذره زيان هم ونه شو؛مازې څوجنګې اسيران ترې پاتې دي،چې دبشري حقوقو تربريده يې هم ښه ساتم؛دزړه غوښې اووينې دډوډۍ اواوبو پرځای ورکوم،خوجګړه هغه وخت پای ته ورسېدله،چې هغې دخپلې کوژدې پردسمال دجنګ بندی غړ پورته کړ٠په غږکې يې دبنديانوغوښتنه هم نغښتې وه٠اوس زه نه پوهېږم،چې بنديان يې وروسپارم او که نه ؟

له هغې سره زما يو بندي هم نه شته، چې پر دغو بنديانو يې تبادله کړم؛ ماته دهغې زړه ښه معلوم دی، خو که د هغې اسيران هم ورونه سپارم، نو د زړه خونه مې داسې درځېدلې،چې په پوکي يې هم د نړېدلوامکان شته؛هسې نه چې دغه خونه ولوېږي اوخدای مه کړه دهغې اسيران يادونه په کې ژوبل شي٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته هم لمر يې!

په دې خبره کې هېڅ شک نه شته، د لمر مقام ډېر لوړ دی، وړانګې یې پر ټوله نړۍ خورې دي، هر ژوندی یې رڼا ته اړدی، د ځمکې له مخ نه رنځونه ختموي اونباتاتوته رنګ اوخوندوربخښي۰که لمر نه وای مونږ به خپل ځانونه هم نه وای پېژندلي؛نړۍ به قبرته ورته توره تیاره وای۰همدغه لمردی چې د وړانګوپرغشوتوره شپه ولي اودتورې تيارې جنازې ته اوږه ورکوي۰دلمر زرينې وړانګې ترسرو زروهم ډېرې ارزښتناکې دي۰

په دې کې هېڅ شک نه شته،دلمرمقام ډېرلوړ دی اومونږ ټول یې په وړتیااوارتیاپوهېږو،خو ستاینه یې نه کوو۰

زه نه وایم چې ته به لمرنه یې۰ته به هم لمرېې، ټول ارزښتونه اوصفتونه به دې دلمروي؛دشهرت وړانګې به دې پرټوله نړۍ خورې وي،دعلم رڼا ته به دې هرڅوک اړوي اودناروغیوپردرملنه به هم پوهېږې،نباتاتوته به پرخپل هنر رنګ اوخوندهم ورکولی شې،دمخ رڼابه دې تیارې رڼوي،ستا ارزښت به ترسرو زرو ډېر وي هو! ته به انسانانو ته انسانیت هم ورښودلی شې۰

زه نه وایم چې ته به لمر نه یې۰ستا ټول ارزښتونه اوصفتونه به دلمر وي،خوته هم لکه لمرله چانه خپله ستاینه مه غواړه۰په خپل غوره مقام دهغه ښښتن شکراداکړه چاچې تاته دغه برخه دربخښلې۰ هسې نه،چې هغه تادناشکرۍ له مخې دتورې شپې په غېږه کې ورک کړې اوهغه څوک چې تاته هېڅ نه ښکاري هغوی به لکه ستورې وځلوي۰

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونډل که غنه

لړي لړي دتوروغرونو پرتورواوښانو دژمي سپينې واورې باروې،خودژمي موسم دوه مياشتې مخکې کېده وړې وه٠دپسرلي پسته،پسته ورمه داسې لګېده لکه له زيارکښ نه چې خپله مينه پر خپلو وربښمينو زلفوپه مينه دمزدورۍ ګردونه څنډي٠سپوږمۍ هم لکه ښاري پېغله خپل ټول مخ دورېځوله حجابه راکښلی و٠

مونږخوخواږه ملګري دخپل کورترڅنګ دخوړپر سپينواوپستوشګو دپسرلي هوا اودسپوږمۍ رڼاته ناست وو٠تېرماسخوتن و،ښکلی ادبي بنډارمو جوړکړی و؛داسې بنډارلکه عاشق اومعشوقې چې دسپوږمۍ رڼاهم پرې اېښې وي اوددېوال سيوري ته يې دخپلو زړونوکتابونه يوبل ته پانه ،پاڼه غوړولي وي٠ مونږهم دخپلو زړونوکتابونه يوبل ته پرانستي وه٠دژوندښې اوبدې خاطرې موسره لوستلې ٠کله به دغمونواودردونوجهان ته ورننوتو اوکله به مود خوشحالۍ اونېکمرغۍ په نړۍ کې سترګې وغړولې چابه دتېروخت پرتېرېدودخوښۍ احساس کاوه او چابه هماغه ناداني اوسادګۍ پاچايي ګڼله٠شپه چې څومره پخېده هومره مودزړه خواله خوږېدله٠دملګروله زړونونه لکه ستوري سپينې اوښکلې خبرې راوتلې٠مونږه هريوه به دبل له سپينواوخوږوخبروداسې خونداخيسته لکه د قاف ښاپېرۍ چې دسپينو زرو په جام کې خواږه شات راکوي٠يوه به چې وويل:-((ځئ چې ځونيمه شپه شوه)) بل به پرې غږکړ:- ((کښېنه ياره داسې شپه کله کله راځي))٠د يوه هم زړه نه کېده چې خواږه ياران، خوږې خبرې،دپسرلي مسته هوااود سپوږمۍ زړه راښکونکې رڼاپرېږدي اولکه مارد خپلې خونې په سوړه ورننوځي،خو زمونږ دغه خواږه بنډارته دپای ټکی څکه کېښودل شو،چې ناڅاپه زمونږ يو ملګري خپله څپلۍ دځمکې پرلور وروتوغوله٠غرب شو،داسې غرب،چې زمونږ د خيال مانۍ يې لکه((پنګون)) ښکته تعالی ته په سجده کړه٠ زمونږ ټولو سترګې دهغه پرلور وروااوښتې٠ هغه بېرته خپله څپلۍ پورته کړه،پرڅپلۍ ويښتل شوي ځای ته يې وکتل،اوږې يې پورته پورته واچولې اوله ځانه سره وبنګېده:-((مورمې پرې بوره کړه))زمونږبل ملګری له خپله ځايه ورپورته شو، سترګې يې دځمکې پرلور واچولې اوويې پوښتل:-((څه شی و؟))٠هغه ځواب ورکړ:-((غونډل و،مرمې کړ،داوګوره، دغه دی))٠مونږټول پروژل شوي توکي ورټول شوو٠احمدشاه هغه له ځمکې څخه پورته کړ،په ګوتوکې يې واړاوه راواړاوه اوپه غصه يې عبدالسلام ته وويل:- ((کښېنه خوارمه شې،زمونږه خوږ بنډاردې راوران کړ،لړفکر ښه دی،دظالم غونډل پر ځای دې مظلومې غنې ته سزاورکړه٠ دزمري ۲-۱۳۸۳

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستر راز

ورځ په تلوکې وه اوداسمان پرخړې لمن یې د ماښام په تورې سیاهۍ داسې کرښې کښلې وې، چې چادورځې پای اوچادشپې پېل ګڼلې٠

کرښې دلوستلوله پلوه دومره ساده اوروانې وې، چې لوستي،خولاڅه چې نالوستي پرې هم پوهېدلای شول،خوخلک دمادیاتوپه لټه کې داسې بوخت شوي و،چې دکرښوپرلوستلوې سرونه نه خوږول، یوازې سرلیک به یې دورځې دپای اودشپې د پېل په نوم نوماوه ٠

لیکوال دخپل هغه مسولیت پراساس،چې دولس سترګې اودحالا تو ژباړن ګڼل کېدو دتصورسترګې (عینکې)پرسترګوکړې اوکرښوته ځیرشو٠دکرښو سرلیک چې خلکو دورځې پای اودشپې پېل ګاڼه، هغه انسانانوته دورځې پیغام وه٠ورځې ترهمدې

سرلیک لاندې کښلی وه:-

))زه درنه ځم او تاسې پرلوی الله (ج) سپارم،خوپه تلو تلو کې غواړم ،چې تاسو دڅښتن تعالی د قدرت پریوستر راز پوه کړم؛هغه دا،چې تاسې کوم وختونه دورځې اوشپې په نومونو نومولي په حقیقت کې هغه دڅښتن تعالی دځواک داسې زنځیردی،چې یوه کړۍ یې دپولادواوبله یې د الماسوده٠څښتن تعالی ددغه زنځیریوسرپریواو بل سر پربل توکي پورې تړلی دی٠یوتوکی لکه روغ موټرپرمخ روان دی اوبل توکی لکه وران موټر پر همدې زنځیر راکاږي٠ددغه زنځیرپولادي کړۍ چې تاسوته مخامخ شي،نوتاسوېې شپه بولئ او چې هغه ستاسوله نظره تېره شي اوسپینه الماسي کړۍ تاسوته مخامخ شي،نو هغه ورځ ګنئ،خودا داسې نه ده٠دڅښتن تعالی دغه اوږد زنځیرچې پر هرې کړۍ یې دولس ساعته مزل کېدای شي؛تاسې یې دیوې ورځې اویوې شپې پرنومونو پېژنئ،خودا په حقیقت کې هغه زنځیردی چې یوتوکی یې له آدمه ع ترقیامته پر مخ روان دی،اوبل به ترهغې پورې راکاږي؛ترڅو،چې یې ستاسومخ ته راوړي٠د دواړو توکو نومونه له څلوروتوروځنې جوړېږي٠ توپیر یې په خپلوکې دادی،چې دیودپای توری دتللوپرمعنی ولاړدی اوبل لومړی توری دراتللوپر معنی ولاړاودپای توري یې له راتللو وروسته دتل پاتې کېدلوپه غرض پروت دی٠دواړه توکي څښتن تعالی دخپل ځواک پرهمدغه زنځیرتړلي،چې یوه کړۍ یې پولادي (شپه)ده اوبله یې الماسي(ورځ) ده٠

پوهېږئ!د همدغې ورځې اوشپې دزنځیرپریوسر پورې دنیا تړلې،چې تلونکې اوفناکېدونکې ده او پربل سر پورې یې اخرت،چې راتلونکی اوتلپاتې کېدونکی دی))٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتانه وروڼه

ډېرځل مې دجمعې رخصتي هم له کورنه بهر تېرېده؛یابه دکوم رنځورپوښتني ته تلم اویابه دکوم یاراودوست لیدلوته٠

یوه جمعه چې نه کوم کارراپرغاړې و اونه مې چېرته دتللوتکل درلوده؛له ځان سره مې پرېکړه وکړه،چې نن ورځ به په داسې خوب تېروم،چې د ټولې اونۍ دبې خوبۍ تشه پرې ډکه شي٠

له سباناري وروسته پرخپلې بسترې څملاستم؛ سترګې مې لاسره نه وې ورغلې،چې په انګړکې شورشو،وارخطاورپورته شوم٠انګړته ور ووتم،ګورم چې دواړه زامن مې په خپلوکې لاس او ګرېوان دي٠ زماپرلیدودواړه داسې غلي ودرېدل لکه هېڅ یې چې نه وي کړي،خوپرخټواوخاوروککړوجامو یې دعمل څرګندونه کوله٠

مادواړو پسې له ونې شنه لښته راغوڅه کړه،خو سپین سرې مورمې مخ ته ودرېده،لښته یې رانه واخسته اوخپل لمسیان یې له وهلو وژغورل،خوپر دواړویې غوبړونه ونېول،توبه یې پرې وکښله٠ماهم ورته یوکتاب خبرې وکړې اونوربېرته پرخپلې بسترې څملاستم٠

خواږه خوب وړی وم،چې بیامې دمورغبرترغوږه شو:-((هلئ الکول راوړئ))٠دغږله اورېدوسره سم مې دخوب مرغه والوت ؛په بېړه ورپورته شوم،انګړ ته ورووتم،ګورم چې یوولس کلن زوی مې په انګړ کې لکه دکمونستانو رپی(بیرغ) په وینوتک سور ولاړدی او مورمې ورته پرټپي شوي ځای په الکولو لوندمالوچ موښي٠

ما غوښتل چې ډاکټر ته یې ورولم، خو ومې لید، چې زخم د ګنډلونه و٠ ډاکټرته له وروستوتېرشوم او د پېښې پرهکله مې پلټنه پیل کړه٠

پېښه بیاهم ددواړو وروڼو ترمنځ پېښه شوې وه٠

دبرېښنامزی مې راواخیست اوپرنهه کلن زوی مې دوهلو پیل وکړ٠

مورمې پرخپلولمسیانوډېره مهربانه وه٠هغې هڅه کوله چې خپل لمسي له وهلو وژغوري،څوځله یې وویل:- ((زویه بس یې دی،مړدې کړو،پر وهلو نه سمېږي))،خوزه داسې وم لکه خوب مې چې سرته ختلی وي؛وارپه وار مې غوصه زیاتېده٠

مورمې دخپل لمسي کړیکو ودردوله اوپه قهرجنه لهجه یې په انګړکې ولاړې ونې ته لاس ونیوه اوویې ویل:-((که ددې ونې ټولې لښتې پرې ماتې کړې،خو چې الله (ج)یې سم نه کړي پروهلو به یې پر لارنه کړې))٠

هغې غوښتل چې ماشوم زما له منګولو خلاص کړي او ما غوښتل چې دومره یې ووهم، چې تــرڅــو ژوندی وي بیاله خپل وروړسره جنګ ونه کړي٠

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعقل مرغه مې داسې دسرله پنجرې الوتی و،چې دموردې وینا ته ،چې:-((زویه پروهلو نه سمېږي)) مادزه يې سموم ځواب ورکولو٠دې کې دکورنۍ نوروغړوماشوم زماله منګول نه لکه باز والوځاوه٠

ماشوم منده کړه دانګړدروازې ته ورغی اوله هماغه ځایه یې پرخپل ورور ورغږکړ:-((ای شوروي والله (ج)که رانه خلاص شې،زه پښتون یم،پښتون ملامت ته وې اووهل ماوخوړل))٠

ما چې دخپل زوی دغه ویناواورېده، نود خوشحال خان "ختټک"دې انځورته فکر وېوړم، چې :- ((که هر څو يې سمومه نه سمېږي پښتانه دي دکړوکاڼودېـــــوال))

{شهزاده"شیرین زوی"ورځ مجله: پنځم کال ،درېیمه ګڼه ۱۳۸۳ ل هـ - لېندۍ اومرغومی،پرله پسې ۲۹ ګڼه}

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شک

نه مي غوښتل چې ددرواغجن تور پرې ولگوم ځکه،چې له يوې خوا گومان دايمان زيان دی اوله بل پلوه دهغه پرمخ سپينو ډکو(سپينې ږيرې)اوبېوسۍ دا اجازه نه راکوله،چې خبروته يې دشک پر سترگه وگورم،خودسپين ږيري غټې،غټې خبرې مې هم د زړه په نړۍ کې نه ځايېدې کله به مې له ځان سره وويل راځه پرې غږکړه،چې پرېږده باباډگورپرغاړه ولاړيې او دومره درواغ وايې اوکله به مې په زړه کې راغلل پرېږده يې چې نورڅه بوس بادوي ۰

زه پرهمدغه ذهني شخړه اخته ورته سرته ولاړوم او بوډا دېوال ته ډډه وهلې وه،نيمچه ځوانان ترې تاوشوي و،هغه دلمرله پيتاوي اوځوانانو دهغه له تودې مرکې اوغټو غټو خبرو څخه خونداخسته ۰

سپين ږيری يوه شېبه غلی شو،سريې دځمکې لور ته ځوړندنېولی و،چې يوهلک پرې غږکړ:-((ښه بابا بياڅه وشول !؟)) هغه لږسرنېغ کړهلک ته يې وروکتل اوويې ويل:-((بچيه !پرهغې شپې مې کم نه کم شل پنځه ويشت بلاگانې ووژلې،ډېرخوشحاله دخپل کاله پرلور روان وم،چې د زمريانو يوه ډله رانه راتاوه شوه))۰

بوډا دهمدې خبرې له کولوسره بياغلی شواود ځمکې پر مخ يې دکرښوکښل پېل کړل،خوهلکانو بياهم چوپتياته پرې نه ښودو۰يوه پرې غږکړ:-((باباله زمريانودې ځنگه ځان خلاص کړ؟))۰

سپين ږيري،ږيره موټی کړه اوخوله يې پرانسته:-((بچيه! عجيبه وخت و تورې ته مې لاس کړ اوپر زمريانومې بريد وکړ،پرهرگوزاربه مې ديوه سرله تنې بېلولوکله چې ډېر ستړی شوم اوومې ليدل،چې ډلې ډلې زمريان له هرلورې راروان دي،نوپه هواشوم لاسونه مې لکه وزرونه خوځول اوپر سر يې گرځېدم))۰

دسپين ږيري خبره لاپوره شوې نه وه،چې زمادزړه پوکانۍ راوپرسېده اوپرې ورغږمې کړو:-((بابا په خوب کې!؟))۰

هغه په داسې حال کې چې سترگې يې دارمان پر اوښکو نمجنې وې پورته په ځنگ راوکتل اوويې ويل:- ((هو بچيه، خو دځوانۍ په خوب کې))۰

{شهزاده"شيرين زوی "لمن مجله: لومړی کال - لومړۍ گڼه - زمری - تله -۱۳۸۴ لمريز هجري}

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library